

Onlayn bayramlaşma

FELYETON

-Süleyman, qabaqdan bayram gəlir. Düz beş gün evdəyik. Nə edəcəksən? Planın nədir?

-Ə nə edəcəyəm ki? Gör nə vaxtdı bilet almışam. Gedəcəm Türkiyəyə.

-İşin-gücün qurtarıb ey, bir gün getmək, bir gün gəlmək, üç gün Türkiyədə nə edəcəksən ki? Həm də bu qışın günündə.

-Deyirəm, Səxavət, heç elə bil bu dünyanın adamı deyilsən ey. Ə, Allah versin elə o üç günə. Nə edəcəm ki, gəzib-dolaşib gələcəm.

- Ailə-uşaqla gedirsən, yoxsa?..

-Yox əşi, tək gedirəm, qışdı, oturlublar da evdə. İş-gücləriylə məşğul olsunlar.

-Mən dedim bəs rayona gedərsiniz, birlikdə.

-Ə, başın xarab olub, bu qışın günündə rayonda nə var. Rayonun ku yaydı. Göndər uşaqları, gedib üç ay tətili otursunlar rayonda, istirahət eləsinlər. Özün də arada bir get-gəl, günün keçsin. Bəs heç soruşmuram, sən hara gedəcəksən?

-İstəyirəm gedim rayona, atam anam təkdilər, uşaqları da aparam, yeni ili birlikdə qarşılayaq, bayramlarını da təbrik edək, gələk.

-Vallah, işin-gücün qurtarıb sən. Ə, indi nə tək qalmaq, elə camaat tək qalmaq, yaşamaq istəyir də. Mənimkilər də təkdi də evdə.

Keçən il də yeni ildə getməmişdik rayona. Açdıq kompüter, topladıq başına. Görüntülü danışdıq, görüşdük, bayramlaşdıq. Allah bu telefon çıxaranın balasını saxlasın. Qalırdıq bu yollarda. Ay nə bilim, bu gün yeni ildi, sabah, Qurbandı, o biri gün Ramazandı, Novruzdu. Ta o biri gün dedəmin ad günüdür, o biri gün anamın yubileyidi. Dur saatlarla yol get, çat rayona, yorğun-arğın, heç bilmirdin yediğin nədir, içdiyin nədir, istirahətin nədir. Bir-iki gün fırlan oralarda, sonra da eyni yorğunluqla bu qəddər yolu qayıt geri. Ə, heyif deyil indiki zamanə. Bayramdı, telefonu açırsan, əziz ata, əziz ana, bayramınız mübarək olsun. Öpürük sizi, bağrımıza basırıq. Uşaqlar bir tərəfdən, arvad bir tərəfdən danışdı, qurtardı getdi. O gün də dedəmin ad günüdür, zəng vurduq, hamımız danışdıq. Təbrik etdik. Kişinin ürəyi dağa döndü. Vallah, ona görə həmişə deyirəm ki, bu telefon, internet çıxaranın Allah atasına rəhmət eləsin. Bizi qərribə qayğılardan qurtarıb ə, bu telefon.

- Nə deyim, ay Süleyman. Mən getməsəm, ürəyim rahat olmur ey.

-Səxavət, sən Allah, boş ey, indi ta əvvəlki illər deyil ey. Müasir dövrü. Kimdi gündə bir bayramdan, ad günündən yana rayona gedən. Hamı bayramları da, ad günlərini də telefonla təbrik edir, qurtarıb gedir. Vallah, biz yeddi bacı-qardaş, elə beşimiz burda yaşayırıq. Hamımız da belə edirik. Ordakılar gedirlər də, yanlarında olurlar. Ay qardaş, dünya müasirləşib ey, gərək ayaqlaşsa biləsən. Görünür sən hələ bu müasirliklə ayaqlaşsa bilmirsən. Ağlın olsun, dəqiqədə bir rayonda nə var ki? Ağlını ba-

şına yığ, sən də mənim kimi elə. Bir gün gəlib deyərsən ki, Süleyman, Allah önlərinə rəhmət eləsin, mən də dediyin kimi elədim, ə, bu nə yaxşı şey imiş. Əziyyətsiz-filansız.

-Süleyman, beş günlük dünyadır, bir də görəcəksən ömürləri başa çatdı, dünyalarını dəyişdilər. Adam istəyir ki, bir yerdə tez-tez olsun.

-Ay qardaş, telefonla danışanda da bir yerdə olursan da. Bir şey ki, üz-üzə dayanmısan, danışır-san. Yarı bunun fəqri var?

Səxavət ta bundan sonra danışmır. Süleyman da hərdənbir onun üzünə baxır, "niyə dinmirsən, ə",- deyir. Lakin Səxavət cavab vermir, sadəcə gülümsəyir. Aradan bir az keçir. Süleymanın telefonuna zəng gəlir. Məlum olur ki, bacısıdır, rayondan zəng vurub ki, bəs yoldaşımın əmisi rəhmətə gedib. Süleyman da deyir ki, qayınatan olsaydı, sənın xətrinə gələrdim. İndi yoldaşına zəng vurub başsağlığı verərəm.

* * *

Süleyman əvvəlcə bacısının yoldaşına, sonra rəhmətliyin oğluna zəng edir, başsağlığı verir. Dil-ağız edir: özünüz bilirsiniz də, vallah, iş-gücdən adam baş açma bilmir ki. Bir saat vaxt tapmaq olmur.

* * *

Bu arada Səxavət yenə gülümşəyir.

Süleyman:

-Nəyə gülürsən, mən ölüm.

-Sənə gülürəm, ay Süleyman, nəyə güləcəyəm? Ə, qardaş, sən ta hər şeyi onlayn eləmişən ki?..

Mətanət Məmmədova